

בעלי נוסע בשבת

שלו. אי־אפשר לשנות את בן הזוג. ואם אי־אפשר – אז לא כדאי לנסות. צריך לכבד ולהתחשב.

לפרק פעמים

סימה צריכה לשוחח עם בעלה שיחה רצינית ושקטה. מצב שבו בני הזוג פועלים – לא יוביל לטוב. אם הם אוהבים ואין להם פוננה להיפרד, עליהם לדבר בנחת, לחשוב יחד איך הם רוצים שהשבת שלהם תיראה. כאשר יש ילדים, אי־אפשר לשדר מסרים מבולבלים בנושא.

קודם כול, שניהם צריכים להבין שאין טעם לנסות לשכנע, לכעוס, להיות ברוגז או לעשות מעשים מתוך כעס.

היא חייבת להבין את בעלה: כשהוא התחתן, הוא לא חשב שיצטרך לשמור שבת בביתו. זה בשבילו שינוי לרעה, גם אם הדבר גורם לה אושר.

סימה צריכה להבין אותו ואת רגשותיו. היא צריכה לומר לו ולהראות לו, שהיא מעריכה את הויתורים שלו בשבילה. זו אהבה!

הוא צריך לקבל את העובדה שהיא רשאית לשנות, להשתנות, לחיות את חיה בדרך שלה. אומנם היא ה"אשמה" כי היא הייתה הראשונה, אבל אין בכך חשיבות כל עוד אוהבים ורוצים לחיות יחד.

הם צריכים למצוא כמה שיותר דברים משותפים, ששניהם יכולים לעשות יחד כמשפחה בשבת: ארוחת שבת, בילוי בבית, אירוח. אולי לנסוע להורים לפני כניסת השבת או לארוח את ההורים אצלם לשבת.

סימה ובעלה צריכים להגיע למצב שהשבת תהיה מתנה ולא יום של פעמים. זה חשוב גם להם וגם לילדים. הם צריכים להחליט לאיזה גן לרשום את הילד. הם צריכים להחליט איזה צביון (אופי) יהיה לשבת בבית. כשהילדים יגדלו, הם יבחרו לעצמם את דרכם. כל עוד הם קטנים – ההורים צריכים לקבוע איך חוגגים את השבת.

אני מקווה שתלמדו לכבד זה את דרכו של זה ותינהו יחד מהשלווה והנועם והרוגע של השבת. שיהיו לכם שבתות נפלאות!

ענת דותן

סימה בותבת: בעלי ואני נשואים שלוש שנים. יש לנו תינוק חמוד בן חצי שנה. לפני כשנה, בעקבות מקרה שקרה לחברה שלי, החלטתי שאני מתחילה לשמור שבת. מאז אני לא מבשלת בשבת ולא נוסעת בשבת. מאז שאני שומרת שבת אני רגועה יותר, מאושרת יותר.

ניסיתי לשכנע את בעלי להצטרף אליי, אך הוא מסרב בתוקף. הוא טוען שזכותו לעשות בשבת מה שהוא רוצה. הוא אפילו כועס עליי ש"בגללי" אנחנו לא יכולים לנסוע לטיולים בשבת. הוא טוען שכאשר התחתן אתי לא שמרתי שבת, ואם פתאום השתנית, אני לא יכולה לדרוש גם ממנו לשנות את חיי.

אני מרגישה שהוא לא מפרגן לי. הוא ממש כועס עליי. גם אני כועסת עליו על שהוא לא משתף פעולה אתי. במקום לבלות את השבת אתי ועם התינוק, הוא נוסע בשבת לבקר את המשפחה והחברים שלו. הוא רוצה לקחת אתו את התינוק, אבל אני עדיין מיניקה ולכן הוא לא יכול לקחת אותו, גם אם הייתי מרשה.

אני לא יודעת מה יהיה בעתיד. לאיזה גן ובית ספר נשלח את הילדים שלנו? איזה חינוך ניתן להם? האם הם יהיו ב"צד" שלי או ב"צד" של בעלי?

אני רוצה לציין שאנחנו זוג אוהב מאוד. אין לנו פוננה להיפרד, אבל אנחנו לא יודעים מה לעשות עם הפעמים בנושא השבת. מה דעתך?

c.d.bank: daniel

הוא אוהב את אשתו מאוד, גם אם היא מבקשת.

הוא לא מוכן, הוא פנראה לא יכול, וצריך להבין אותו. אין לבוא אליו בטענות.

במקרה הזה יש לנו דוגמה ברורה של שינוי שעובר אחר מבני הזוג. למעשה, אצל כל הזוגות קלים שינויים כאלה או אחרים אצל כל אחד מבני הזוג. האישה שהתחתנת איתה בגיל 25 אינה האישה שאתה חי איתה בגיל 85...

השינויים קורים אצל כולם. השאלה היא, איך כל אחד מבני הזוג מתנהג ומתמודד עם השינויים שחלו בו ועם השינויים שחלו בכך הזוג שלו.

כמו שאנחנו אומרים פעמים רבות במדור הזה, המפתח הוא: הבנה, סובלנות (טולרנטיות), קבלת האחר כמו שהוא, מתן כבוד לבן הזוג ולדרך החיים

המכתב של סימה נוגע בשני נושאים: האחד – שמירת השבת, והשני – יחסים בין בני זוג.

נדבר תחילה על השבת ועל שמירת השבת: השבת נועדה לאפשר לבני האדם לנוח ולהתנקות מכל משימות ימי החול. ואכן, מי ששוכנת מכל מלאכתו בשבת ומבלה אותה במנוחה, בתפילה, בקריאה, ביחד עם המשפחה – זוכה ליום מיוחד בכל שבוע, שונה משאר הימים.

יש בשבת יופי רב. יש בה יופי גם למי שאינו שומר שבת; גם למי שנוסע בשבת לבקר את הוריו, ילדיו, חברים, או נוסע לטייל ולבלות בחיק הטבע. כל אחד נהנה מהשבת על פי דרכו, אמונתו, רצונו, יכולתו. אומר הפתגם: איש באמונתו יחיה.

נדמה לי שבעידן המודרני, שבו פולנו מחוברים 24 שעות לטלפון הנייד ולמחשב, רבים אינם מצליחים להתנתק אפילו ליום אחד בשבוע וממשיכים את המרוץ שבועה ימים. ביום ראשון הם מגיעים לעבודה כאילו מעולם לא הפסיקו אותה. לא צריך להיות פסיכולוג כדי להבין שכל אדם זקוק לפסק זמן כזה או אחר מדי פעם. השבת ביהדות היא פסק הזמן הזה.

בני זוג משתנים

סימה ובעלה התחילו את הדרך כזוג חילוני שאינו שומר שבת. יום בהיר אחד עברה סימה שינוי והתחילה לשמור שבת. בעלה לא עבר את השינוי הזה. קשה לו לקבל אותו. הוא אינו מוכן לעבור את השינוי – גם אם

מכתבים למדור "הפל נשאר במשפחה" אפשר לכתוב לפי הכתובת: ענת דותן, "שער למתחיל", המסגר 9, תל־אביב. או למדור "כתבו לנו" באתר שלנו: www.slamathil.co.il